

SERENISSIMO PRINCIPI ET DOMINO,  
 DOMINO FERDINANDO, ROMANORVM, HVN-  
 gariæ & Bohemiæ, &c. Regi, Infanti Hispaniarum, Archiduci Austriæ,  
 Duci Burgundiæ & Vuirtembergæ, & multarum prouincia-  
 rum Duci, Marchioni, Comiti, & Domino, Domi-  
 no meo clementissimo.



ROMANOS olim ferunt legatis, quos ad  
 longinquas ac incognitas nationes mi-  
 serant, id etiam negotij dedisse, ut mores,  
 instituta, totamque uiuendi rationē eius  
 gentis, apud quā legationis nomine uer-  
 sabantur, diligenter literis consignarent.  
 quod adeò deinceps solenne fuit, ut re-  
 nunciata legatione, cōmentarij eiusmo-  
 di in ædem Saturni, ad instituendam posteritatem reponeren-  
 tur. Quod institutū si fuisset à nostræ, uel paulo superioris me-  
 moriæ hominibus obseruatū, fortasse plus lucis in historia, cer-  
 tē minus uanitatis haberemus. Ego uerò, qui ab ineunte ætate  
 externorum hominum consuetudine domi forisq; delectabar,  
 libenter tuli meam operam in legationibus, non solūm ab auo  
 Maiestatis uestræ, D. MAXIMILIANO, Principe pruden-  
 tissimo, uerūm etiam à Maiestate uestra requiri: cuius iussu non  
 semel Septentriones perlustraui, præcipuè uerò iterum Mosco-  
 uiam, unà cum dignitatis & itineris comite, tum Cæsareo ora-  
 tore, LEONARDO Comite à Nugarola accessi: quæ regio in-  
 ter eas quæ initijs sacrosancti baptismatis tinctæ sunt, moribus,  
 institutis, religione, ac disciplina militari à nobis non mediocri-  
 ter differt. Licet itaque uoluntate & mandato diui MAXIMI-  
 LIANI, orator, Daniam, Hungariam, Poloniamq; accessissem:  
 post obitum autem suæ Maiestatis, patrio nomine ad potentis-  
 simum & inuictissimum D. CAROLVM V. Rom. Imperato-  
 rem, germanū fratrem Maiestatis uestræ, per Italiam, Galliam,  
 terra mariq; usque Hispanias profectus: iussu deinde Maiestatis  
 uestræ, denuò Hūgariæ & Poloniæ reges, postremò uerò cum  
 NICOLAO Comite à Salmis, &c. ipsum Solymanum Turca-  
 rum principem adissem, multaq; aliàs non solūm obiter, sed e-  
 tiam accuratè inspexissem, quæ dubio procul cōmemoratione  
 ac luce dignissima fuissent: nolui tamen in illo meo ocio, quod



PRÆFATIO.

à publicis consilijs succiditur, quicquã istarum rerũ in literas referre, quòd partim prius fuissent illa ab alijs luculètè ac diligèter tractata, partim in oculis ac quotidiano còspectu Europæ posita. Res uerò Moscouiticas multo interiores, ac cognitioni istius ætatis nō ita obuias, prætuli, easq; describere aggressus sum, maxime duab. rebus fretus, perquirēdi scilicet diligentia, ac linguę Sla uonicæ peritia, quę magnũ mihi adiuuentũ ad hoc qualecunq; scripti genus attulerūt. Et quamuis de Moscouia plures, plerique tamen alieno relatu scripserūt: ex antiquioribus, Nicolaus Cusanus: nostra ætate, Paulus Iouius (quē summæ eruditionis ac incredibilis in me studij causa nomino) eleganter sanè, & magna cum fide (usus enim est interprete locupletissimo:) Ioannes Fabri, & Antonius Bied, cum tabulas, tum commentarios reliquerint: nōnulli etiam nō ex professo, sed dũ proximas regiones describunt, ex quorum numero est Olaus Gothus in Suetiæ descriptione, Matthęus Mechouita, Albertus Campēsis & Munsterus, attigerint, me tamē illi quidē minimè à scribendi proposito deterruerunt: tum quòd earum rerum oculatus fuerim testis, tum quòd nonnulla ex fide dignis relationib. coràm præsens hauserim, deniq; quòd diu multũq; ijs de rebus cum plurib. ex quauis occasione differuerim. quo factũ est, ut copiosius fusiusq; (absit uerbis inuidia) nonnunquã ea explicare necesse habuerim, quæ ab alijs quasi per transfennam proposita uerius quàm explicata sint. Accedit ad hoc, quòd ab alijs ne tacta quidem scribo, quæ à nullo nisi oratore cognosci potuerunt. Hanc uerò cogitationem meam ac studium, Maiestas uestra confirmauit, meque ut inchoatum opus aliquando absoluerem, cohortata est, & ultrò etiam currenti calcar (ut dicitur) addit: à quo tamen legationes, aliaq; Maiestatis uestræ negotia sæpissimè auocarūt, quo minus hæctenus præstare, quod instituerã, potui. Nunc uerò, dum ad interceptum negotiũ quoquo modo interdum quotidianis Austriaci fisci negotijs respirās redeo, Maiestatiq; uestræ pareo, minus uereor in istius emũctissimę ætatis acumine parũ æquos lectores, qui maiore dictionis florem fortasse desiderabunt. Satis enim sit, & me reipsa (uerbis enim paria facere non possum) uoluntatem utcunq; instruendæ posteritatis ostendere: ac Maiestatis uestræ iussis, quib. mihi æquè nihil antiquũ est, parère uoluisse. Nuncupo itaq; Maiestati uestræ hos de Moscouia cōmentarios, à



PRÆFATIO.

tarios, à me ueritatis inuestigandæ, ac in lucem proferendæ longè maiore, quàm dicendi studio scriptos: meq; in clientelam Maiestatis uestræ, in cuius iam officijs consenui, suppliciter dedico ac commendo: oroque, Maiestas uestra dignetur ipsum librum ea clementia ac benignitate complecti, qua authorem semper complexa est. Viennæ Austriæ, prima Martij, M. D. XLIX.

Eiusdem Maiestatis uestræ

fidelis Consiliarius Camerarius,  
& Præfectus filci Austriaci,

Sigismundus Liber Baro  
in Herberstayn, Neyperg  
& Guettenhag.